

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **P. T. P.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2013, č. j. CPR-15035/ČJ-2012-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2013, č. j. 1 A 18/2013 - 24,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2013, č. j. 1 A 18/2013 - 24, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora označené usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba, jelikož dle městského soudu byla podána osobou zjevně neoprávněnou.

Odmítnutá správní žaloba směřovala proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2013, č. j. CPR-15035/ČJ-2012-930310-V237, kterým byl částečně změněn výrok rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových kontrol, pátrání a eskort, ze dne 13. 11. 2012, č. j. KRPA-86344/ČJ-2012-000022, a ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Právě zmíněným rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo stěžovatelce uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce jednoho roku, a to na základě ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců

na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Městský soud žalobu odmítl z toho důvodu, že rozhodnutí žalovaného směřovalo vůči cizince P. T. P. narozené dne X., kdežto žaloba byla podána ze strany P. T. P. narozené dne Y., jak vyplynulo z hlavičky žaloby a plné moci přiložené k žalobě. Z daného městský soud vyvodil, že žaloba byla podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou, jelikož napadené správní rozhodnutí směřovalo proti jiné osobě, než která podala žalobu. Soud pak shledal nesporný a nepochybný nedostatek aktivní legitimace a žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

II. Obsah kasační stížnosti

Stěžovatelka proti označenému usnesení městského soudu podala kasační stížnost, v níž namítla, že uvedení data narození Y. u jména stěžovatelky v žalobě byla jen písařská chyba, správně mělo být uvedeno X. Stěžovatelka v daném ohledu připustila své pochybení, zároveň ale zdůraznila, že z obsahu její žaloby bylo patrné, že ji podává adresátka žalobou napadeného rozhodnutí. Toto rozhodnutí také městskému soudu přiložila k žalobě a ze žalobních bodů bylo patrné, že směřují proti přiloženému správnímu rozhodnutí.

Za klíčovou dále stěžovatelka označila skutečnost, že v jedné své písemnosti sám žalovaný u stěžovatelky uvedl výše uvedené nesprávné datum narození Y.

V kasační stížnosti byl rovněž označen za vnitřně rozporný postup městského soudu, který v záhlaví uvedl jako žalobkyni P. T. P. narozenou dne Y., státní příslušnici Vietnamské socialistické republiky. Státní příslušnost této osoby narozené dne Y. totiž nemohla být městskému soudu známa a bez zohlednění obsahu správního spisu a obsahu žaloby by k danému závěru o státní příslušnosti městský soud nemohl dospět.

Stěžovatelka taktéž poukázala na závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2012, č. j. 4 Ads 63/2012 - 57, že odmítnutí žaloby mající za následek její věcné neprojednání představuje natolik závažný zásah do práv stěžovatelky, že podmínky pro takové rozhodnutí krajského soudu musí být jednoznačně zjištěny a prokázány. Dle názoru stěžovatelky v jejím případě i přes chybné uvedení data narození bylo zřejmé, že žalobu podala osoba, proti níž směřovalo správní rozhodnutí.

Z těchto důvodů navrhla stěžovatelka napadené usnesení městského soudu zrušit a vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že přiložení správního rozhodnutí směřujícího proti P. T. P. narozené dne X. o ničem nevypovídá, neboť obě cizinky jsou zastoupeny stejným advokátem a rozhodnutí o odvolání ve věci správního vyhoštění bylo doručováno právě a výlučně zmocněnému zástupci. Žalovaný dále podotkl, že přesná identifikace osoby (ať už v postavení osoby, která je účastníkem řízení v I. a II. stupni, či osoby, která je žalobcem či stěžovatelem) je nezbytná, přičemž u občanů Vietnamské socialistické republiky nebo Čínské lidové republiky tento požadavek nabývá dalšího rozměru z důvodu příliš častých shod ve jménu i příjmení současně a jediným odlišujícím atributem v takovém případě jsou data narození.

pokračování

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána osobou k tomu oprávněnou, je podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, stěžovatelka je v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Důvod kasační stížnosti odpovídá důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Zdejší soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, zkoumal při tom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Na úvod zdejší soud považuje za vhodné se krátce zmínit k osobě stěžovatelky. Nejvyšší správní soud u jména stěžovatelky v záhlaví tohoto rozsudku uvedl datum narození X., ačkoli v usnesení městského soudu, které je předmětem nynějšího přezkumu, bylo rozhodováno o P. T. P. narozené dne Y. K danému zdejší soud přikročil z důvodu, že v průběhu řízení o kasační stížnosti dospěl k závěru, že již v řízení o žalobě bylo nutno vycházet z toho, že žaloba byla podána ze strany P. T. P. narozené dne X., nikoli dne Y. (k tomu viz dále). Dále je vhodné poznamenat, že v řízení o této kasační stížnosti zdejší soud v soudních písemnostech i v usnesení o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti u jména stěžovatelky uvedl datum narození Y., dané písemnosti i usnesení o odkladném účinku bylo nutné učinit ještě před samotným posouzením sporné otázky v nynější věci týkající se uváděného data narození a Nejvyšší správní soud konstatuje, že se veškeré úkony soudu v tomto řízení o kasační stížnosti týkaly stěžovatelky, byť u jejího jména bylo uvedeno nesprávné datum narození Y.

Zdejší soud po provedeném přezkumu napadeného rozhodnutí s přihlídnutím především k obsahu správního spisu a sdělení žalovaného, které si zdejší soud v řízení o kasační stížnosti vyžádal, dospěl k opodstatněnosti kasačních námitek.

Ze správního spisu vyplynuly následující pro nynější věc podstatné okolnosti. Správní řízení o správním vyhoštění bylo vedeno s vietnamskou státní příslušnicí P. T. P. narozenou dne X., jejíž totožnost byla ověřena z jejího cestovního dokladu, jehož kopie je součástí spisového materiálu. Vůči této osobě také směřovala správní rozhodnutí. Nejvyšší správní soud ze spisu ověřil též pravdivost stěžovatelčina tvrzení, že ve výzvě k odstranění vad odvolání ze dne 23. 11. 2012, č. j. KRPA-86344/ČJ-2011-000022, které stěžovatelce zaslal správní orgán prvního stupně, bylo uvedeno u jména stěžovatelky datum narození Y. Zároveň je ve správním spise založena plná moc opravňující Mgr. Marka Čechovského k zastupování P. T. P. narozené dne Y. (jde o totožnou plnou moc, jaká byla předložena městskému soudu), která byla ve vztahu ke stěžovatelce žalovaným akceptována, a správní spis nevypovídá o tom, že by tato plná moc u žalovaného vyvolala jakékoli pochybnosti.

Uvedené skutečnosti dle hodnocení zdejšího soudu podporují stěžovatelčino tvrzení, že u jejího jména v žalobě k městskému soudu bylo datum narození Y. uvedeno nedopatřením. Tato chyba mohla vzniknout přenesením nesprávně uvedeného data narození z výzvy k doplnění odvolání do plné moci, která byla předložena žalovanému i městskému soudu, a z této plné moci do žaloby. Další skutečnost nasvědčující tvrzení stěžovatelky o písařské chybě je, že k žalobě bylo přiloženo rozhodnutí žalovaného směřující proti P. T. P. narozené dne X., k němuž mohla mít přístup právě tato osoba, a dále akceptace stěžovatelčiny plné moci žalovaným, v níž bylo uvedeno nesprávné datum narození Y.

Nejvyšší správní soud nemohl přisvědčit vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti, v němž bylo uvedeno, že Mgr. Marek Čechovský zastupuje jak cizinku P. T. P. narozenou dne X.,

s níž bylo vedeno správní řízení, tak i P. T. P. narozenou dne Y., z čehož žalovaný dovodil, že skutečnost, že k žalobě bylo přiloženo správní rozhodnutí směřující proti P. T. P. narozené dne X. nemůže vypovídat o identitě osoby, která podala žalobu. Zdejší soud na daném místě může poukázat na následné vyjádření žalovaného, které si v řízení o kasační stížnosti vyžádal a v němž žalovaný jednoznačně konstatoval, že s P. T. P. narozenou dne Y. nikdy nebylo vedeno žádné řízení o správním vyhoštění a že tato osoba nebyla evidována v informačním systému cizinců, který je veden dle § 158 zákona o pobytu cizinců, a je tedy zřejmé, že s danou osobou nebylo vedeno ani jiné řízení. Dle žalovaného skutečnost, že o P. T. P. narozené dne Y. není ve zmíněném informačním systému záznam, nic nevypovídá o tom, zda taková osoba existuje, či nikoli.

I právě zmíněné vyjádření žalovaného potvrzuje důvodnost kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud sice souhlasí se žalovaným, že ze skutečnosti, že o P. T. P. narozené dne Y. není v informačním systému cizinců záznam, nelze dovozovat, že by taková osoba neexistovala, avšak uvedené ani neprokazuje, že by tato osoba existovala. Nejvyšší správní soud za okolností nynějšího případu považuje za krajně nepravděpodobné, aby P. T. P. narozená dne Y., s níž nebylo vedeno žádné řízení, na jehož základě by o ní byl vytvořen záznam v informačním systému cizinců, podala správní žalobu ve věci správního vyhoštění, a to ve věci zcela jiné osoby, tj. P. T. P. narozené dne X. Takové jednání by postrádalo smyslu a závěr o takovém průběhu skutkových okolností proto i z tohoto důvodu nelze akceptovat. Naopak stěžovatelčino tvrzení, že datum narození Y. bylo v žalobě uvedeno nedopatřením, přičemž správné datum narození mělo být X., je podporováno výše zmíněným obsahem správního spisu a netrpí rozporem spočívajícím v tom, že by žaloba byla spojována s osobou, již se napadené správní rozhodnutí vůbec netýkalo a o níž nemá žalovaný žádné zprávy.

Za relevantní bylo nutno považovat vyjádření žalovaného, že přesná identifikace osoby např. datem narození je zejména u vietnamských státních příslušníků nutná z důvodu častých shod jmen. Např. i Nejvyšší správní soud v minulosti rozhodoval o čtyřech kasačních stížnostech osob totožného jména, jako má stěžovatelka, ale rozdílného data narození (jde o usnesení ze dne 9. 6. 2004, č. j. 3 Azs 159/2004 - 43, a ze dne 25. 5. 2005, č. j. 7 Azs 60/2005 - 48, dále o rozsudky ze dne 29. 1. 2004, č. j. 2 Azs 64/2003 - 54, který byl publikován pod č. 199/2004 Sb. NSS, a ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 Azs 90/2004 - 65; druhé a třetí zmíněné rozhodnutí je v anonymizované formě dostupné z www.nssoud.cz). V nynější věci však bylo možno s ohledem na výše uvedené s dostatečnou mírou jistoty identifikovat osobu, která žalobu k městskému soudu podala, a to i přes chybu v datu narození.

Nejvyšší správní soud akcentuje základní úlohu, která je svěřena soudům v České republice a která spočívá v ochraně práv jednotlivců (srov. čl. 90 Ústavy České republiky a § 2 s. ř. s.). Takovou ochranu je přitom možno poskytnout jen tehdy, když soudy jim předložené věci meritorně projednají, spadají-li pod jejich pravomoc i působnost. V případě, že je však žaloba bez věcného projednání odmítnuta, je nutno trvat na jednoznačném zjištění podmínek pro odmítnutí žaloby. To se však v nynější věci před městským soudem nestalo, a ačkoli okolnosti případu svědčily pro závěr, že stěžovatelka se před městským soudem i přes chybně uvedené datum narození u svého jména bránila proti správnímu rozhodnutí, které bylo vydáno v její věci a které se dotýká její právní sféry, městský soud její žalobu meritorně neprojednal. V zájmu naplnění stěžovatelčina práva na spravedlivý proces vyplývajícího z čl. 36 Listiny základních práv a svobod bylo tak nutno napadené usnesení městského soudu zrušit a věc městskému soudu vrátit k dalšímu řízení.

V dané věci by bylo možno žalobu odmítnout z důvodu, pro který to učinil městský soud jen tehdy, pokud by v řízení před soudem bylo jednoznačně a nezvratně prokázáno, že žaloba

pokračování

byla podána ze strany P. T. P. narozené dne Y., to se však nestalo a tak je vzhledem k výše popsaným okolnostem nutno vycházet z toho, že žaloba byla podána ze strany P. T. P. narozené dne X., již bylo určeno žalobou napadené rozhodnutí.

Jakkoli bylo nutno dospět k jednoznačnému závěru o důvodnosti kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud se v dané věci musel pozastavit nad postupem zástupce stěžovatelky, jenž na skutečnosti, které uvedl v kasační stížnosti, mohl poukázat již v řízení před městským soudem, ale neučinil tak. Zástupci stěžovatelky totiž městský soud zaslal vyjádření žalovaného k žalobě, v němž bylo jednoznačně poukázáno na nesrovnalost v datech narození u osoby podávající žalobu a osoby, které bylo určeno žalobou napadené správní rozhodnutí. S touto skutečností žalovaný přitom výslovně spojoval závěr o nutnosti žalobu odmítnout z důvodu, že ji podala jiná osoba, než které bylo adresováno správní rozhodnutí. Zdejšímu soudu není známo, proč jedinou reakcí zástupce stěžovatelky na zmíněné vyjádření žalovaného bylo pouze zaslání potvrzení o registraci k dani z přidané hodnoty. To vše za situace, kdy by náležitá reakce mohla objasnit okolnosti spojené s identitou stěžovatelky, čímž by bylo možno předejít vydání kasační stížností napadeného usnesení. I přes to, že v nedostatečné procesní aktivitě stěžovatelčina zástupce lze v určité míře spatřovat důvod, proč došlo k vydání napadeného usnesení městského soudu, shledal Nejvyšší správní soud, že uvedené usnesení nemůže obstát v přezkumu v řízení o kasační stížnosti.

V. Závěr a náklady řízení

Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, proto napadené usnesení městského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení dle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání. V dalším řízení je městský soud dle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozsudku.

Na základě § 110 odst. 3, věty první, s. ř. s. rozhodne o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti městský soud v dalším řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu